

PEST, II. félv.

52. szám.

December 28. 1871.

Megjelenik e lap minden héten egyszer, esütörtökön. Előfizetési ár: helyben félévre 1 frt 31 kr., egész évre 2 frt 62 kr.; vidékre félévre 1 frt 70 kr., egész évre 3 frt 40 kr. A pályázatok beiktatásáért tíz sorig minden egyszeri fölvetelért 1 frt. 10 soron fölül, egyszeri közlésért 2 f., hatöbbször közöltetik, 1 f. 50 kr. számítatik.

A szegény atya.

— Életkép. —

(Vége.)

Ezek után kísérőmtől könyes szemmel bucsut vettem, s elbeszélésére gondolva, gyermekeim nevelésében elkövetett hibáimat annál jobban átláttam. Utamat a teendők feletti komoly gondolatok közt folytatva, végre elértem a helyet, hova képzeleteim zaklatva vezettek.

Utközben ismerősökkel találkoztam, kik fiamnak tékozló életét a legfeketébb színekben festették; valamint az is tudomásomra jutott, hogy leányom egy aljas jellemű iparlovaggal szerelmi viszonyban van. Éreám nézve baljóslatu szomorú hírek atyai szívemet fájdalommal tölték el, s a mai napra rendezett mulatság daczára föltettem magamban fiammal okvetetlenül találkozni.

Alig tettem lábaimat az általam oly sokáig lakott udvar talajára, régi hű ismerős szolgálaim örömmel üdvözölve vettek körül, s kezeim csókolva rebegék: tehát nem halt meg a mi jó urunk, miként a hír mondja, — hála az Istennek, legalább irántai hűségelt ragaszkodásunkat tovább is nyilváníthatjuk.

Elérzékenyülten örömkönyeket sirtam, s megköszönvén eselédímnek jóindulatát, őket arra kértem, hogy megérkezésemet Jakab fiamnak tudtul adnák.

— A mai mulatság rendezésével igen el van foglalva, de reméljük, hogy az atyai viszontlátás örömeben mindent abban hagy, mondák, s mindenki a terem felé tartott, a hír közlésében első akarván lenni.

Egy a megtértek közül szomorúan közlé a választ: „Jó uram! fiad ma este veled nem beszélhet, engemet megbizott, hogy reád mindenben gondom legyen.”

E szavak hallatára, haragomat nem fékezhetvén, egyenesen a teremnek tartottam, a hol látván a pazar fényt, a férfiak és nők hiu seregét, igen megleptem. Megjelenésem, úgy vettem észre, zavart okozott; minek talán egyszerű viseletem, vagy az volt előidézője, hogy

sokan halottaiból vélvén föltámadni, megismertek, — mert az én fiam, hogy annál szabadabban élhessen, — halottnak hirdetett.

Jakab, a mint meglátott, jól tudván azt, hogy őt keresem, zavarodva felém jött, s félrevonva, haragteit indulattal mondá: „atyám! távozzál, ha nem akarsz vesztemet, holnap egészen a tied leszek.”

— Hogyan, felelém fönhangon, téged jelenlétem zavarba hoz? megtagadhatja-e a fia atyját? vagy mai nap az is divat, hogy a gyermek, kinek a szülő életet adott, szülőit szégyenelje a mellett, hogy agg napjait egy idegenhez sem illő méltatlan bánásmóddal keseríti, hogy életét fölemészsze?

Tovább akarám folytatni, de a hatás, melyet szavaim előidézték, fiamat úgy látszik megrendíték, ki is minden szó nélkül, mintegy erővel kivonszolt a terem-ből, s egy elhagyatott szobába vezetve, nem szünt meg ismételni: „becsületében veszve van!” de okát miért? elpalástolá.

— Mire viszonzám: hát a te becsületed mellett atyádat becsstelenség illeti? ki mások jó véleményében öszült meg, ki előtt a becsület mindig szent volt, melyet te lábbal tapossz.

— Atyám! légy nyugodt holnapig; jövöm, szerencsém ez estétől függ, és hidegen távozott.

— Édes barátom, a szenvedélytől elragadott meg-gondolatlan lépésemet, hogy fiamat a társaságban zavar-tam, miáltal úgy látszik büszkeségét megsértettem — életem hátralevő minden óráiban siratni fogom.

— Atyai jogával élt, — nem türethetvéa öregemnek érzékeny gyöngeségét, válaszolám: hogy a tiszteletlen gyermeket rendreutasítsa. — E tekintélyvel párosult szigorúságot irányukban mindenkor alkalmazni kellett volna, hogy a jóra fogékony gyöngé szívébe a szülő

Füstgy Tamás

tiszteletet és engedelmisséget idejekorán beplántálta volna. — E tekintély nem alkalmazásának oka, hogy Jakab a gyermeki kötetmet feledve, az atyai jármat magáról csak azért akarta lerázni, hogy ur és parancsoló legyen ott, hol engedelmes gyermeknek kellett volna lennie. És miért? mert az atyai tekintély fékét igen megeresztettnek lenni érezte; tehát akarata és tetszése szerint vezette azt, kinek isteni hatalomnál fogva őt kellett volna fékentaríva kormányozni. Én természetét ismerem, ki szigorral párosult szép szavakkal sokra rávehető.

— Ismerte? édes öcsém — válaszolt az én öregem keservesen zokogva. — Oh bár ismerné most is, hogy baráti meleg szavaival némileg hatni tudna reá.

— Hogyan? talán csak...

— Hadd folytassam e keserű elbeszélést. Fiamtól a faképuél magamra hagyatva, a gyermeki kegyelet nélküli tiszteletlenséget, egy régi hív szolgám iparkodott velem feledtetni. Oh de a seb sokkal mélyebb volt keblemben, sem hogy azt ily módon orvosolni lehetett volna; fájlalván más részről azt is, hogy leányom még csak nem is mutatja magát, mintha látásom nem is érdekelné. — Az éjjelt nyugtalanul töltöttem, a szenvedett méltatlanságot az ima erejével enyhítve. — Mintegy reggeli négy óra tájban gyenge szunnyadozásomból fegyverdurránás riasztott fel. Megrémülten fölkeltem, mialatt ajtómon erősen zörgettek: „keljen fel, fia párbajban halálosan megsebesített.” Mint eszeveszett az atyai érzéstől üzetve rohantam hozzá, ki az elhagyatott teremben a földön vérében már alig lélegzett, s megfogván kezemet, fuldokló hangon rebegé: „bocsánat atyám, méltatlan voltam irányodban”, többet nem szólhatván, karjaim közt, a vallás vigasza nélkül, mi kétszeresen fáj atyai szívemnek — megszűnt élni.

— Halála után sokan azon hírt terjeszték, miszerint nem várt megjelenésem feletti szegyenében, mert halottnak hirdetett, kereste kétségbeesésében a párviadalt; s ellenfele, ki talán vérét szomjazta, elég aljas volt, hogy a bortól mámorost, életétől megfoszsa, — három életet tevén érette tönkre.

Itt néma csend állott be, melyet megzavartam leányának sorsáról intézvén hozzá kérdésemet.

— Nézzen ki az ablakon, s mondja nem boldogtalan vagyok-e én?

Czezil ott ült egy zöld halmon pásztorleány-ruhába öltözve, s úgy tetszett, mintha valakivel beszélt volna. Taglejtése heves, arca hol nevető, hol dühös volt. Folytonosan egy nevet említett, fölkelve tánczolt, azután énekelt. Mely jelenetet soká nem nézhetvén, elfordítám róla tekintetemet s kérdőleg Vámosyra néztem. Mit ő észrehevén, mondá: ime, hova vezette leányomat az aljas szerelmekkel telt könyvek olvasása. Szenvedélye közepett, egy korhely lovag szerelmében, mint az általa olvasott regények hősében találta fel szívének eszményképét elannyira, hogy megerkezésemet szintugy mint testvérének gyalázatos halálát vak szenvedélyének mámorában észre sem vevé. Szerelmének tárgya Jakab halálával, pazar dőzsölésre e lakban nem találván, megbecstelenítvén leányom erényét, e vidékről eltűnt, s azóta ki sem látta. Leányom e megcsalás következtében kétségbeesve, a bűn gyümölcse-

nek megszülése után, elméjét, mely a regények olvasása által már megzavartatott, elvesztvén, reája nézve az orvosok szerint nincs többé mentség.

Itt van a szomorú történet, mely életemet megkeseríté, melynek szomorú vége leányom leend. Vége reám nézve az életben minden örömmek, a természet minden öröme reám nem hat, azóta e lakot perczig sem hagytam el. Mindezen, engemet oly bensőleg érdeklő csapás között önnek jelenléte némi vigaszt nyújt, s kivételképen bármikor szívesen látom remete magányomban.

Gyakrabban meglátogatám öregemet vigasztalva őt hivatásom szerint a vallás szent szavaival, mi szívére jótékonyan hatott. Pár hónapot töltvén hivatási gyakorlatomban, hogy a kétségbeesettet az isteni gondviselés rendeltén megnyugtassam, egy napon kedélybetegemet könyvek közt találtam, ki összetett kézzel hozzám fordulva rebegé: imádkozzék értem, hogy áldozatomat az Ur kedvesen vegye, mert igazságos büntetésének súlyát nagyon is értem. Gyermekeim vesztének magam vagyok oka, általok és bennök Isten engemet büntetett. Áldassék érte az ő szent neve.

Néhány nappal e jelenet után Vámosy, az igazak halálával, karjaim közt költözött át a jobb életre. Temegetésekor eszméletét Czezil pár perczre visszanyeré, talán azért, hogy e nagy veszteséget érezve, koporsójánál kérjen bocsánatot attól, kit haldokló ágyánál nem ismerve merőn nézett, s körülötte vigan énekelt, ki e szerencsétlen helyzetében kinlódva még két évig élt.

Magzatok! legyetek bár fölneveltek, vagy neveletlenek, ez életképből a mai divatos nevelést vévén szemügyre, nektek szól a lecke.

Tiszteljétek szüleiteket, kik iránt Isten után legnagyobb tisztelettel tartoztok. Etörvény kívánta tiszteletet nyilvánítsátok az által: hogy intéseiket, figyelmeztéseiket, oktatásaikat egész odaadással fogadjátok, velők, felőlük illedelmesen beszéljétek, s mindenben kedvöket keressétek. Méltó is ez: mert a szülők reátok nézve, mint Istennek helyettesei, isteni tekintélylyel rendelkeznek. A szülők iránti tiszteletlenség, Isten elleni tiszteletlenség és véték. — Továbbá azokat szeressétek: mert azon sok ápolás, gond, fáradság és áldozat után megérdemlik, hogy amagzat szeretettel esüggjön rajtok. A gyermek, ha szüleit nem szereti, nem keresztény, nem ember, hanem a vadállatnál háládatlanabb szörny. — Azoknak készséggel engedelmeskedjétek, mert javotokat akarják; ebből ismerni meg, hogy őket igazán tisztelitek és szeretitek. Végül a szükségben őket segítsétek, öregségökben ápoljátok, hogy semmiben hiányt ne szenvedjenek. Ezt elmulasztva, a természeti érzést irtjátok ki szívetekből. A ki szülőit nyomorban hagyja, az átkozott.

Kerüljétek a vallástalan és erkölcstelen könyveknek olvasását, melyek lelketek nyugalmát elrabolják, boldogságotokat feldulják. Okuljátok, nehogy a szellemi nagy kár késő bánatra ébreszsen; elvesztvén Istent és hitet, megtérésteket lehetlenné tegye. A rossz könyv a gonosz lélek műve, mely által minden rossz elv plán-

tálatik a szivbe, mi a vétkes élet csirája. Gonosz tudomány, lelketlen mulattató könyv az, melynek tanulása, olvasása, hitünk, üdvünk veszélyeztetésébe kerül.

Ovakodjatok azok barátságától, kikben hiányzik az erény és tökéletesség, kik körében jobbak nem lesztek, sőt inkább rosszabbakká váltok; kik hizelegve kedvetek megnyeréséért saját javukat keresik; kik vala-

mely szolgálatért, arra, hogy Istent általa megbántják, mit sem adnak, pedig ki Istenhez nem hű, barátjához sem az. Nem az a jó barát, ki barátjának hibáit elnézi, vagy könnyelműen palástolja, hanem az, ki barátját hibáira jóakaró szeretettel figyelmezteti. Hányadik ez: mondjátok meg.

Palotay László.

Az én talizmánom.

Vándor daru vagyok, nekem semmim sincsen,
Nem, nem terhel vagyon: mégis! van egy kincsém:
Igaz, sok eldobná, nekem meg eserében
A szép bünkirálynét e földet adnátok,
Gyémánt koszorúval, — ott hagynám reátok
Csak te légy enyém, csak olvasófüzérem.

Még gyermekkeblembé oltotta be a hit,
E titkos rózsákak mennyei bimbait;
S mint ifju megőrzém, vagy nem! hisz ő óvta
Intő Rafaelként esábvirányos utam:
Mig szűz oltáromra jegyesökkel borultam,
S nász-füzérem lett, és én boldog azóta.

Ámde jött a vihar és letört mint Jóbot,
Meghervadva élttem lett egy kolduló bot;
S repkény lett füzérem, rám borulva hiven;
Majd tenger zajlott rám, kin keserv elöntött;
Ám a kagyló tenger örvényén forr gyöngyöt,
Éjjel olvasómon hő imát forrt szivem.

Könyező imámból felhő lett az égen,
S te szivárvány rajta édes gyöngyfüzérem,
Benned rám derüle a szent Szűz kegyelme,
Hozz még, hozz malasztot üdvnek esermelyhabja.
S új erőt meritek mint Gedeon hadja,
Dávidként köveddel bűnömet verem le!

Oh segíts barátom, vigy el üdvesillagzat!
A jászol titkához, hol az Istenmagzat
Szűz Anyjának keblén szomjuhozza lelkem.
Ah taníts szeretni, Őt, a ki legédesb!
Légy zaratnok s engem tömjénként elégecs,
Vajh! halálom egy szent lobbanásban leljem.

E világon nekem ah! még egyet nyerj meg.
Dalmalasztját adta Isten e kebelnek;
S mint ott barlang-viszhang némán élt az ének.
Ébreszd fel hangoddal oh arkangyal dallam!
Hogy ernyedt lantommal az üdv titkát dalljam,
S a földnek kegyelmet, örömet az égne.

Halva ha elejték, légy Sámson méhaja,
Mely a holt oroslány ajkán sejtet raka:
Holt kezemre fűzve, jöjj velem a sirba;
Lássák, kik benyitnak megzavarva álmom,
Hamvvá oldva is, hogy szűz Anyámat áldom,
Mig tavasz-hajnalra zöng egy szent paesirta,
S kivirulok véled gyöngy-harmat boritva.

Bogyay.

Torna-vidék.

Valahára e vidéken is végbement a bizottsági tagok megválasztása. — Belőle, fájdalom, a kirivó ferdeségeknél, melyektől — közben legyen mondva — minden jobbérzésű, látván, hogy azokból, mint szög a zsákból, kiles a pártérdek undok férge, utálattal fordul el — és a katolikusokat sziv mélyeig sértő méltatlanságoknál egyebet nem regisztrálhatunk.

Mi azon hitben vagyunk, hogy a magyar földön, sz. István e hazájában sehol sem mellőztetett annyira: a pártérdek, val-láskülönbség, számarány stb. mint a Kis-Torna kis vidékén. — Hiszi-e ezt az olvasó, vagy nem? Ugy jöjjön a Kis-Torna kis vidékére; vagy inkább maradjon odahaza, olvassa el e pár sorokat, és meggyőződik eme közmondás: „mentől éhesebb a légy, annál jobban csip“ igazságáról.

Van Torna megyének alsó-felső járása. Ez utóbbiban a második kerületet képezik: Almás 1260, Mészáz 151, Szadellő

258, Udvarnok 520, Görgő 1200 összesen 3389 lélekszámmal. Ezek között Udvarnok 500, a többi együttesen 950, összesen 1450 katolikus számlál. E számarány azonban figyelembe sem vétetvén, a kerületre eső 9-tagu bizottság akképen alakult meg, hogy abban egy katolikus sem lett megválasztva.

Eme katolikus-érületünket mélyen sértő tény birt rá, hogy derítsük föl azon tényezőket, kik úgy csoportosíták a körülményeket, hogy azok befolyása alatt a bizottság — a katolikusok mellőzésével megalakuljon.

Mult nov. hó 28-kán Tornán tartott bizottmányi gyűlésnek a megyerendezés tárgyában hozott határozata folytán a községi biráknak meghagyatott egy rögtön tartandó népgyűlésen felolvasás által egész terjedelmében közzétenni a megyerendezésre vonatkozó bizottmányi intézkedést. Ennek pontjai egyikében ez áll: „A választási határozatok következőleg

vannak megállapítva: ... a görgői kerületben december hó 5-kén, Görgön.

Ez üdvös intézkedés végrehajtása körül mindjárt egy „ominosus“ eset jött közbe.

Bizonyos, különben éleslátású községi bíró szemét-e vagy lelkét a felekezeti vagy más hályog — igazán nem tudjuk — annyira beborította, hogy a fennirt: „egy rögtön tartandó népgyűlésen“ világos szavaknak horderejét oly későn, a választás előtti napon ismerte meg; miután csak e nap estéjén dobszóval szólítottak be a választásra jogosultak a jegyző házához. Mind-ez pedig miért történt? Vak az, ki a szítán át nem lát. Bizony-bizony, ha rajtunk állana ugy, mint nem, mi a törvény olyatén kijátszását büntetés alá vonnók. De, nem hagyunk büntetlen

zott mindenik, csak érkezett s lett munkás, anyagot hordó. És valóban tatárjáráskor sem volt nagyobb lótas-futás. Még idegen kerületből valók is, dacára annak, hogy olyakra szól a magyar közmondás, hogy: „hivatlan vendégnek ajtó mögött a helye“, Szakmányból vágattak be Görgőre. De kellett is, hogy az aljas önérdék serpenyőjén a hivatalravágyás égő tüze mellett kifőzött terv sikerüljön.

A hova maga nem mehet az ördög, ugy mondják, oda a szolgálját küldi el. Ez alkalommal t. olvasó, ez is megtörtént. — Egy lélekvesztő esapás, vagy ha ugy tetszik, esárdás, bizonyos kath. község választóit az ugynevezett ördöghídján:

Hopp, uraim, jót akarok,
Itt megálljanak:

Szent-István kápolnája Börzsönyben Hont megyében.

(L. Vegyesek.)

a jobbak örízetlen szívébe a hazafiság, vallásegyesülés és népboldogítás hízelgő színével szakadási mérget csepegtető népboldogítókat sem, mint olyanokat, kik egyfelől a jobb meggyőződés megrontói, másfelől egész családok egyetértésének sirásói. No, de a magyarnak ősi átka: egyet nem érteni a — jobban. Ezért támad körében koronkint annyi párttusa, mely mindig egyik vagy másik felekezet szellemi és anyagi kárával végződik.

Bár ne lenne ugy; de mi haszna, mikor szemünkkel tapasztaltuk, hogy a más felekezeti közöl a nemkatholikus bizottsági tagokmegválasztása körül a babyloniai torony építőkhöz hasonló rajongással mindnyájan — kicsinyek nagyok — hivatva érezték magukat — munkásokul. És legyen, hogy egyik később érkezett, legyen hogy másik kevesebbet hozott, csak ho-

Itt a jó zamatbor, manap
Ingyen íhatnak;

nyájas üdvözlés után a szívüditő, vagy minek nevezzük, zseb-üritő üröm altató tanyájára egyenkint beüzte. Hol aztán, bizonyosan nem tudjuk, O-e vagy más rájuk is költött:

Igynek meg a jó bort, maradjon a löre,
Viditsen föl minket a barátság köre;

és megnyerő szelid bánásmóddal jobbról-balra vendégeit leültetni kötelességének ismervén, többekkel a Penelope szerepét megismertette. Minek volt is sikere. Mert egy bizonyos, katolikus létére is, Jézus ama utasításával: „A ki mind végig állhatatos marad, az nyeri el a jutalmat“, ellenkező irányban működött.

E szomorító tapasztalás után megnéztük t. olvasó, a választás szinkörét Görögön. Fejünk szédült, szemünk káprázott a látott sok tarkaságon. Mindenfelé az elfázott nép jobbja pólyáztattak balról, szavazatlappokkal; szíve melengtetést forró ígéretekkel, feje nyers kenést, bódító spiritusokkal. Ami igaz, hát igaz. Ily népboldogítókra ráillik az evangéliumi hamis sáfárna mondott dicséret: „A sötétség fiai okosabbak a világosság fiaínál.” Biz azok ők; mikor még azon körülményt sem felelték el számításukhoz esatolni, hogy a szavazás egy, a bizottság keretébe jutott kegyenez házában folyjon le; kinek udvarán egyszerre csak egy valóságos zsebvasár állott be, hol megleptésünkre, volt elég áraló; de vevő sem hiányzott. A vásárbíró, dicséretére legyen mondva, előzetken szívességgel vásárfiát osztogatott — balból. Mindezekről azonban — a vásár természetét ismerve — még nem irtóztunk. De az az ideoda ezirkáló és lesben állott csoport — micsoda népfaj? hogy oly ékesen a guba alá is bepillantott, megleste a jobbat, s helyébe, ha éberszem nem vigyázott rá, cserét eszközölt. Valóban csaknem készültünk már odahagyni e rémületes helyiséget, hol mint mészáros a barmot vágóhidra, — itt is a közbejött körülmények az elvében és lelkü-

tében ingadozót — alkalom teszi a tolvajt — csakhamar a batorba besodorták. Mindezeknél kegyeletesb bánásmódot követett a háziúr, ki miudjárt a czédulaház pítvarában piróka orrával a belépő szándokát megszagolván, ballépti jegyet a markába szoritott, és ha szükség parancsolt — a páholyterembe is társul szegődött.

A természet, szokás-mondás, nem tagadja meg magát. A maeska a nyers vérszomj természeténél sültpecsenye mellől is ugrik a jelentkező egér után. De bizony mi ez alkalommal ellenkezőt tapasztaltunk. Azt, hogy nincs szabály, kivétel nélkül; nincs tökéletes állandóság a mulandó földön. Azért rossz néven sem vesszük, hogy ez a sok, még a jogosultak templomában, a frígyszekrény közelében is ólálkodó, meg hegyről-völgyről szarvasokat — tollhíba — szavazatokat hajhászó... a vadászat végével előgrott két jobb prédát nem ejtette el; hanem inkább elűzte szavazati jogosultságát keresni — haza.

És ezzel, t. olvasó, a szavazási műtét is befejeztetett, a „Titkos jelenések” könyve fölnyittatott; és — a titkos szavazás vált végre nem titkossá, napfényre jött, hogy az sok mindent fog képviselni, csak a katholicismust nem. **Mintai József.**

Tizenkettedik évi tudósítvány

a legfőbbesebb Oltáriszentség folytonos imadására és a szegény templomok felszerelésére Pesten alakult anyatársulatról 1870-diki november hó 6-tól 1871-ki november hó 6-ig.

(Vége.)

XIII. A kassai egyházmegyében:

102. Alsó-Körtvélyes: 1 miseing, 4 corporale, 1 oltárterítő, 1 miseruha, 1 veesernyepalást, 2 oltárvánkos, 1 quadratum.
103. Boroszló: 1 karing, 12 kehelykendő, 6 kéztörlő, 1 miseruha, 1 veesernyepalást, 1 velum, 1 bursa, 2 oltárszolgái vörös öltöny 2 karinggel.
104. Bogdány: 4 kehelykendő, 1 velum, 1 ciboriumköpeny.
105. Mérk: 1 karing, 1 velum, 2 oltárvánkos, 3 canontábla.
106. Detek: 2 miseruha, 1 oltárlámpa, 1 kétrudu mennyezet.
107. Eperjesen a nt. szent Ferencz-rendiek temploma: 1 ciborium köpenykével.
108. Hajtókfa: 2 miseruha, 2 oltárszolgái vörös öltöny 2 karinggel, 1 kehely.
109. Hermány: 2 miseruha, 1 veesernyepalást, 2 oltárvánkos, 1 quadratum.
110. Hym: 1 mise- és 1 karing, 2 corporale, 4 kehelykendő, 1 oltárterítő, 1 miseruha, 1 velum, 2 oltárszolgái vörös öltöny 2 karinggel.
111. Kenyheez: 2 corporale, 2 oltárszolgái karing, 1 veesernyepalást.
112. Koskócz: 1 miseruha, 1 veesernyepalást
113. Lueski: 1 ciborium köpenykével 1 misekönyv, 1 oltáresengetyű.
114. Nagy-Vitéz: 2 corporale, 2 miseruha, 1 veesernyepalást, 1 velum, 2 oltárszolgái vörös öltöny 2 karinggel, 1 misekönyv.
115. Nyirjes: 6 vállkendő, 1 miseing, 4 corporale, 12 kehelykendő, 6 kéztörlő, 1 miseruha, 1 veesernyepalást, 2 oltárszolgái vörös öltöny 2 karinggel, 1 quadratum, 1 misekönyv.
116. Opáka: 1 mise- és 1 karing, 1 miseruha, 1 veesernyepalást, 2 oltárvánkos, 1 kétrudu mennyezet.
117. Orkuta: 1 karing, 1 velum, 1 ciboriumköpeny, 2 oltárvánkos, 2 oltárszolgái vörös öltöny 2 karinggel, 1 füstölő tömjéntartóval, 1 kétrudu mennyezet.

118. Pány: 1 velum.

119. Regécz-Háromhuta: 2 vállkendő, 1 miseing, 2 corporale, 4 kehelykendő, 3 kéztörlő, 1 miseruha.

120. Riehwald: 4 corporale, 12 kehelykendő, 6 kéztörlő, 3 oltárterítő, 1 miseruha, 1 veesernyepalást, 4 oltárvánkos, 1 pacificale, 2 oltárkereszt.

121. Szent-Péter: 1 karing, 2 miseruha, 1 veesernyepalást.

122. Szina: 1 miseruha.

123. Viszoly: 6 vállkendő, 1 mise- és 1 karing, 2 oltárterítő, 2 miseruha, 1 veesernyepalást, 1 velum, 1 pacificale, 6 canontábla, 1 misekönyv, 1 missae defunctorum.

124. Korlat: 2 vállkendő, 1 mise- és 1 karing, 2 miseruha, 1 veesernyepalást, 2 oltárvánkos, 1 quadratum, 4 gyertyatartó, 1 missae defunctorum.

XIV. A szepesi egyházmegyében:

125. Farkasfalva: 2 mise- és 2 karing, 2 miseruha, 1 veesernyepalást.

126. Habovka: 2 miseruha.

127. Hrustyín: 1 mise- és 2 karing, 1 miseruha, 2 magánstola, 1 bursa, 2 oltárvánkos.

128. Dabin: 1 miseruha.

129. Vanyovka: 1 miseruha.

130. Késmárk: 1 miseruha, 1 veesernyepalást.

131. Liptó-Szent-András: 2 miseing, 3 oltárterítő.

132. Szent-György: 2 vállkendő, 1 miseing, 2 corporale, 4 kehelykendő, 2 miseruha.

133. Trsztenán a nt. sz. Ferencziek temploma: 1 karing, 4 corporale, 12 kehelykendő, 6 kéztörlő, 8 veesernyepalást, 2 magánstola, 1 bursa.

XV. A rozsnyói egyházmegyében:

134. Antalfalva: 2 oltárterítő, 1 pacificale, 6 gyertyatartó, a Föltámadtnak szobra, 1 misekönyv, 1 missae defunctorum.

135. Harkács-Sáncfalva : 1 karing, 3 miseruha, 1 vecsernyepalást.
 136. Jabloneza : 1 vecsernyepalást, 2 zászló.
 137. Szögliket : 6 vállkendő 1 mise- és 1 karing, 4 coporale, 12 kehelykendő, 6 kéztörölő, 1 miseruha, 1 vecsernyepalást, 2 oltárszolgái vörös öltöny 2 karinggel.

XVI. A kalocsai egyházi főmegyében:

138. Baján az irgalmas nénék kápolnája : 1 miseruha.
 139. O-Beesén az irgalmas-nének kápolnája : 5 miseruha, 1 kehely, 2 gyertyatartó, 3 canontábla, 1 misekönyv, 1 oltáresengetyű.
 140. Topolyán az irgalmas-nének kápolnája : 1 misekönyv.

XVII. A esanádi egyházmegyében:

141. Bules : 1 vecsernyepalást.
 142. Faesét : 1 miseruha, 2 zászló.
 143. Ferdinandsberg : 2 vállkendő, 1 miseing, 2 corporale, 4 kehelykendő, 3 kéztörölő, 1 oltárterítő, 1 magánstola, 1 velum, 1 ciboriumköpeny, 2 oltárvánkos, 2 oltárszolgái vörös öltöny 2 karinggel, 1 missae defunctorum.
 144. Kis-Szent-Péter : 1 mise- és 1 karing, 4 corporale, 12 kehelykendő, 6 kéztörölő, 1 oltárterítő, 1 vecsernyepalást, 2 oltárvánkos.
 145. Kis-Telep : 1 miseruha, 1 magánstola, 1 pacificale.
 146. Neuhof : 1 miseruha, 1 vecsernyepalást.
 147. Oppova : 1 miseing, 1 oltárterítő, 1 miseruha, 2 magánstola, 1 velum, 1 ciboriumköpeny, 1 bursa, 1 quadratum, 6 gyertyatartó, 1 oltárkereszt.
 148. Szaján : 1 vecsernyepalást, magánstola, 4 oltárszolgái vörös öltöny 4 karinggel, 1 processiókereszt, 1 misekönyv.
 149. Vilmátér : 1 miseruha, 1 ciboriumköpenyével, 1 pacificale.

XVIII. A nagyváradilati szert. egyházmegyében:

150. Bánfalva : 1 mise- és 1 karing, 1 miseruha, 4 oltárszolgái vörös öltöny 4 karinggel.

151. Mező-Telegd : 1 szentségtartó, 1 bursa.
 152. Sarkad : 1 füstölő tömjéntartóval.

Világító-torony a keresztény élet tengerén.

December.

Minden igazi bölcs az Isten barátja.

A földi kincsüket igen nehéz megnyerni s nagyon könnyű elveszteni.

Ha elveszted a pénzt s e veszteséget hálát adsz az Istennek, úgy mély sebet ejtesz a sátánon.

A földi javak elvesztése végre is nem egyéb, mint egy nagy tehernek letétele.

Az ideigleni javakat elveszti az ember akarata ellen; ellenben az örökkévalókat akarata ellen el nem vesztheti soha.

Egyedül az érdemi meg szeretetünket, mit az ember egészen el nem veszthet.

Az Isten utjai göröngyösek a félelem és egyenesek a szeretetre nézve.

Mily sötét az a szeretet, melyet a világosság alkotója megvet.

A bölcsnek tulajdona az, nem szeretni azt, ami esalóka.

Fájdalom, mink mindent szeretünk, mindent becsülünk és szeretünk, becsülésünkre csak az Istent tartjuk esekélynek.

A félelem által jutunk a szeretetre. Az Istent mint Urat félni s mint atyát szeretni kell.

Ugyan mi van, az Isten szeretetén kívül, valami jobb, hasznosabb s kedvesebb?

Minden felfuvalkodott ember a gonoszt, melynek szolgálatát, urává teszi.

Mi sem teszi az embert oly dörévé, mint a vakmerőség.

Karcsu Arzén.

HETI KRÓNKA.

Pest, dec. 23.

(—ss—) A képviselőház a szent ünnepek miatt pénteken tartotta utolsó ülését. A legközelebbi ülés január 8-án lesz.

A különféle nemzetiségű képviselők folyton zaklatják a minisztereket, hogy az ő nemzetiségekre nincs kellő figyelem. Pedig talán sehol a világon nincsenek egyes nemzetiségek iránt annyi engedékenységgel, mint nálunk. Nem rég B a b e s Vince panaszkodott, hogy más nemzetiségekre az iskolákban nem fordítatik elegendő figyelem. Válaszolt neki:

P a u l e r Tivadar oktatásügyér, hangsúlyozván azt, hogy a vegyes-nyelvű vidéken a divatozó nyelvek mindenikén történik ép úgy az oktatás, mint a kihallgatott tanítvány válaszában is, azon-kivül a szülők vagy gyámok akarata szerint az illető tanítvány, mint „kötelezett tantárgy”-at tartozik anyanyelvét tanulni. Hogy a kormány minden igénynek iparkodott megfelelni, kitérnek onnan, hogy ily vegyesnyelvű tanintézetekkel bir N.-Szebenben, Trsztenán, N.-Beeskereken, Rózsahegyen, Bártfán, Besztercebányán, Lugoson és Temesvárott. Ezenkívül állami segélyezésben részesülnek nem-magyar-nyelvű taintézetek is, milyenek Brassóban, Ujvidéken és Belényesen vannak. Nézete szerint ennél többet tenni nem lehet. Bizony elég!

— Bécsi hírek szerint az olasz kir. követségi állomás be-

töltése legközelebb be fog következni. Ez állomásra eredetileg Wimpfen gróf volt ki szemelve; vajjon ez elhatározás nem fog-e változni — az még bizonytalan, habár sok jelenség azt engedni következtetni; — Kübeck báró előbbi állomására semmiesetre sem tér vissza, ha csak nem azért, hogy ott visszahívó levelét adja át. Zaluski gróf követségi tanácsosnak az olasz kormánytól levő eddigi ügyvivő — mind hírlik — a külügyminiszteriumba fog szolgálattételre behivatni. Chotek gróf, kinek madridi követté való kineveztetése már kihirdettetett, jelenleg Bécsben tartózkodik, hogy megbízó levelét átvéve, mielőbb rendeltetése helyére indulhasson.

— Ő felsége f.é. december 10-ről kelt legfelsőbb elhatározással, saját titkos tanácsosát és kamarását, gróf Károlyi Alajost, rendkívüli nagy-követté a német császár és porosz király ő felsége udvarához legkegyelmesebben kinevezni méltóztatott.

— A felhivatalos orosz közlönyök most feltűnő egyetértéssel, mindanyian a békéről irnak. — Az egyik különös jóindulatot negélyez irányunkban s így szól:

„Már a hagyományok baráti szövetséget kötnek Orosz- és Ausztria-Magyarország közt, Franciaország ne szerezzem magának új ellenségeket, hanem keresse a szövetséget Oroszország-

gal; Poroszország tetteiben független és szabad; senkit sem fenyeget s senki fenyegetésétől nem fél, Oroszország a béke politikáját követi; fokozza jólétét s csak a legszükségesebbet kényszeríti elő jövődöbeli eshetőségek távoltartására. A szláv törzsek összeolvastása orosz hegemonia alatt képzelhetlen utópia, melynek megvalósítása sem Oroszország, sem a szlávok érdekében nem áll, s szenvedélyeket s összeütközéseket keltene. Oroszország most tesz szolgálatot a szlávoknak. Midőn nagy katonai hatalmat képez, folytatni fogja belső fejlődését, s kikerülendi az időszerűtlen háborút. Oroszország állami érdeke megköveteli, hogy az Európában jelenleg uralkodó békepolitikát támogassák. Ezen programot Európa minden állama elfogadhatja, s különösen Ausztria-Magyarország az, mely ilyen alapon örömmel nyújthatja baráti jobbát a kormánynak. "Hamis nóta lesz ez!

— A berlini „Nordd. Allg. Ztg.“ közli azon levél szövegét, melylyel a pápa ő szentsége a német birodalom megalapítását notifikáló iratra válaszolt. A levél így hangzik:

IX. Pius pápa a legfenségesebb, leghatalmasabb esászárnak üdvözlését! Felsőged szives levele folytán olynemű közlemény jutott hozzánk, mely önmagától felkelti szerencsekívánatainkat épen úgy a felsőgednek felajánlott legmagasb méltóság, mint azon általános egyhangúság miatt, melylyel az Németország fejedelmei és szabad városai felsőgedre ruházták. Ezért nagy örömmel vettük ezen esemény híret, bizunk abban, hogy Isten támogatni fogja felsőgednek a közjóra irányzott törekvéseit, mi nemesak egyedül Németországnak, hanem egész Európának üdvére szolgáland. Ezért különös köszönetet mondunk felsőgednek irántunk való barátságának kifejezéseért, mert remélhetjük, hogy az nem kevésbbé fog hozzá járulni a kath. vallás szabadságának s jogainak védelméhez. (Csak hogy a porosz király siket e méltányos ohajra. Szerk.) Ellenben kérjük felsőgedet, legyen meggyőződve, hogy semmit sem fogunk elmulasztani, — mivel adott alkalommal felsőgednek hasznára lehetünk. Eközben kérjük a minden javak adományozóját, hogy cs. és kir. felsőgednek minden valódi boldogságot dusan kölesönözzön s velünk a teljes szeretet kötelékével összefűzze. Kelt Romában 1871. márc. 6-án.

— Thiers egy hosszabb beszédben kiemelte, hogy a kormánynak Párisba való visszatérése, a kormány gyors értesítése és az eljárás siettetése van parancsolva.

Kifejti, hogy a visszahelyezés által a nemzetgyűlésre semmi veszély sem keletkezik, sőt az a kormányt Európa előtt erősíteni fogja. Nem kell engedni, hogy Berliné legyen az első rang. Páris anélkül is verszett jelentékenységből, nem szabad annak bukását elősegíteni, ami egész Franciaországra véstetjes lenne. Kéri a bizottságot, hogy az ő kiballgatása nélkül határozzon.

— Bernből írják: A nemzeti tanács a jezsuiták felvételét, azoknak egyházi és tanítói működését, valamint új kolostorok állítását és régiéket helyreállítását megtiltá. — Szép szabadság!

— Róma tervezett erődítvényei jövő márcziusban vétetnek munkába. — Az újévi fogadtatásra a király Rómába megy.

— A braziliai esászárnak a pápánál tett látogatásáról ezt írják: Victor Emanuel a braziliai esászárt maga kereste meg, hogy neki a pápánál audientiát eszközöljön ki. Egy reggelen a braziliai esászár a Vaticában jelen meg. A szent atya épen szent misét olvasott; ennek befejezése után bejelentik a esászár megjelenését, akit ily kora reggel nem vártak. — A pápa meghagyá őt bebocsájtani s kérdeze a esászárt: „Felsőged, mit kíván?” — „Szentséged! Eljöttem megkérni, engedje meg Olaszország királyát bemutatnom.”

A pápa e szavak után felemelkedve, a királyt rosuló tekintettel megnézte, s a következő határozott választ adá: Hiábavaló így beszélni velem. Esküdjé le Piemont királya vétkeit, adja vissza államaimat s akkor majd beléegyezem őt látni; előbb nem. Ne iparkodjék közvetítőjévé lenni. Ha akarja, palotám kapuit feltörheti, amint ágyuival Róma kapuit felnyitá; ha ő az egyik oldalon belép, én a másikon távozom.

A esászár mindamellett még továbbá is megmaradt e kérelménél, s látogatása $\frac{3}{4}$ óráig tartott; távozásakor igen le volt hangolva s arcán erős belső háborúnak nyomai látszottak.

V e g y e s e k.

Azon kevés épületi emlékek közt Magyarországnak, melyeket szent István király alapított, vagy melyék legalább korából származnak, a Szent-István-kápolna Börzsönyben Hont megyében főhelyen áll, minthogy főrészeiben még romlatlanul maradt. Börzsöny félrányira fekszik az esztergami partoktól, a távol hegység, melyet a háttérben látunk, mint jeles képünk is mutatja, Selmecznél van.

— Munkások nagy lelkesége. Egy halálos-beteg munkás, magához hívatván egyik barátját, felkérte, miszerint halála esetében esekély vagyonát s a nyert összeget küldene szegény özvegy anyjának. Itt keserves zokogásban tört ki a beteg, szegény anyja nyomorára gondolva, kinek már majd senkije sem marad gyámulul. Az odahívott barátot ez anyjára meghatotta, miszerint a beteg elhunytá után, eladta ugyan vagyonkáját, de a pénzt nem küldé a szegény anyjának, hanem kamatoztatá, és a kamatot, mit sorsosai segítségével oly összeggé potolt, mint barátja szokott volt édes anyjának küldözni, szokott időben küldözé neki, hogy az anya ne is tudja fia halálát. És ez éveken át így tartott. Mily nagy lón azonban a jötevők esodálkozása, midőn az anya halála után meghallák, hogy az anya az egész dolgot tudta, s gyakran imádkozott jötevőért. A jötevőmenny lehet szerény ibolya a bokor árnyában, de kedves illata elárulja a világnak.

Az évszakok szellemi jelentése. A zord tél vihara eltűnt, üde szellők lengedeznek, a virágok kitarják kelyhüket és édes illatárt ömlesztnek maguk körül. A virághímesték mint pompás színvegyületű szőnyeg kellemes megnyugvó pontul szolgálnak az emberi szemnek. Az aranyszínű érett búzakalászok kékbe kötve a esüroket töltik tele; a gyümölcsesel dicsekvő ősz is meghozza áldásait s felséges zamatu borral tölti meg a munkás gazda pinczejét. Ki nem ismeri föl, hogy mindez sok szent titoknak jelképe?

A tél, a zord, a rideg, a sötét, azokra ezélez, kik bálványaiknak szolgálva, a világ mulandó gyönyöreibe elmerülve, kéjek s inyöknek hódolva Istentől már rég az örök halálra vannak a sötétség szeretete miatt kárhoztatva.

A tavasz, az isteni malaszt munkálta ujjaszületést, és egyuttal ama szent forrást jelenti, melynek gazdag mélyéből, a Szentlélek ereje által kegyelmek, ez égi illatu virágok, növekvésüket veszik.

A nyár jelenti a hívők szentelt, kiválasztott seregét, mely keresztiségi fogadalmihoz híven ragaszkodva, s a bűn polyvájától megtisztulva, mind drága eleség ohajt az Ur esürjébe jutni.

Az ősz végre jelenti a vértanuságot, a hol a szőlő nedve helyett a munkások vére ontatik ki avégből, hogy ezek az örökélet birtokába önnön vérök árán jussanak el.

Rövid hírek.

— Apostoli urunk királyunk Ő Felsége elhatározni méltóztatott, hogy tekintve a besztercei püspöki javak terheit és rendezetlenségét, ft. Ipolyi Arnold besztercei püspök ő méltósága még három évig egri kanonoki stallumának jövedelmeit huzhassa.

— Országunk főméltósága Herceg-Prímás a pesti Oltáregylet szent ezéjainak előmozdítására 200 forintot kegyeskedett adományozni, miért az egylet részéről ezennel a legforróbb hálaköszönet nyilvánították.

— Ft. Bartakovics Béla egri érsek ő nm. a felső-józsai róm. kath. iskola építési költségeinek fedezésére utolsó részletül 687 forint 22 krt. adott f. hó 11-ről, s ezzel együtt e ezélra eddig összesen 3387 frtot és 22 krajczárt sajátjából.

— Hoványi Ferencz hagyománya: a) A székesegyháznak hagyományozott 10 ezer frt. b) a szegénysorsu plébánosok és káplánok segítségére 10,000 frt, c) kántorok segélyezésére 10,000 frt, d) a papnöveldeknek 10,000 frt, e) kiérdemült papok pénztárának 10,000 frt, f) sz. József-intézetnek 10,000 frt, g) n.-várad i. r. k. elemi iskolának 10,000 frt, i) szent-István-, Szent-László- Társulatnak, pesti oltár-egyletnek, váci süket-némák intézetének, biharmegyei közkórháznak, v.-olaszi irgalmas szerzetnek, nagyvárad i. kapuczinus zárdának, v.-olaszi sz. Orsolya-szűzeknek, a v.-olaszi szegények és kórosok intézetének per ezer frt. — 10,000 frt, k) saját és szülei lelkéért mondandó szent-misékre 500 frt, nagyvárad i. velencei, szilág-somlyói és körös-tarjói plébániának, kapuczinus és szent Orsolya-szűzeknek per száz frt — 600 frt. — Általános örökösök a nyugalmazott papok, valamint a megye területén működő kántortanítók segélyezési pénztár. — Ime a holt kezek!

— Nyilvános köszönet. Béla XVI. Szep. város róm. kath. elemi iskolái alapjához újlag következők járultak nemes áldozatokkal: nm. és ft. Haynald Lajos kalocsai érsek 50 frt. Szentandrás Antal jogász N.-Váradon 1 frt., Széle Gábor kanonok ivén 67 frt. és pedig, mélt. Léva y Sándor püsp. és nprép. 10 frt. Németh Mihály pr. és örkan. 5 forint. ft. Lengyel Miklós pr. és kan. 5 frt. ft. Ferenczy Imre kan. 5 frt. Tárkányi József kanonok 5 frt. N. N. 1 frt. ft. k. 5 frt. Porubszky József kanonok 5 frt. N. N. 1 frt. ft. Babics János 5 frt. mélt. Máriássy Gábor püspök, és olv. kanonok 10 frt. ft. Kovátsik József apát és kanonok 10. — Nemkülönben siettek nov. hó 22-én itt helyben tartott gyülekezeti alkalmakor a kerületbeli plébánosok és segédlelkészek áldozatkészességüket bemutatni, és pedig adományozott ft. Landiger Antal 5 frt. Still János 5 frt. ft. Brühl Ferencz 2 frt. ft. Klimicsák J. 2 frt. ft. Jaczkó István 1 frt. ft. Pompéry József 1 frt. ft. Mihálik Imre 1 frt. ft. Wlossák 50 kr. ft. Prokopovich Ede 2 frt. — Ugy szintén az alulírott által nov. hó 26-án rendezett tánczestély jövedelme 13 frt. hozott. Ezen szent ezél felkarolásáért a fenevezett uraknak Béla város katolikus községe nevében hálados köszönetet mond. — Bélán, decz. hó 7-én 1871.

Szepesházy Teréz.

— Bár Thiers a francia köztársaság elnöke nagyon sürgette, hogy a nemzetgyűlés térjen vissza Párisba; ebből mégis alig lesz valami. Legalább a kezdeményezési bizottság e javaslatot 20 szóval 9 ellenében elvetette.

— Mélt. és főt. Márk Ignác ezimzetes püspök, veszprémi nagyprépost, püspöki helynök stb. ur, folyó december hó 9-kén töltötte be áldozársága ötvenedik évét. Aranymiséjét a legnagyobb egyszerűségben végezte. — Mint eddig a mai szent napot is csak jótéteményei által akarta emlékeztetessé tenni. Vön azért kezéhez egy kis tiszta lapot, s a következő szavakat és számokat jegyezte rá, aranymiséjének napját valóban megaranyozván általuk. „Ma december 9-kén betöltvén áldozárságom ötvenedik évét, Isten iránti hálából, a következő szent ezélokra áldozom, egymint:

	forint
Székesegyháznak	500
Papi nyugdíjintézetnek	500
Iskolamesteri nyugdíjintézetnek	300
Generális Sollicitatura szegények alapjára	300
Iskolamesteri pénztárba	300
Szent-Ferenczrendü szerzeteseknek	100
Irgalmas-nénéknek	100
Kórház	100
Káptalani Sollicitatura szegények alapja	300
Veszprémi háziszegényeknek	100
Stipendialis pénztárba	300
Székesfehérvárott keletkező árvaházra	1000
Összesen	3900

E nevezetes összegben kívül minden eselédjét és sok szegényt gazdag ajándékkal örvendeztetette meg, s több adósának tetemes összegekről szóló kötlevelet kegyelmesen visszaadta.

— Régóta ohajtja a katolikus közönség, hogy a keresztény családok számára valaki ismeretterjesztő és szépirodalmi lap kiadására bátorozza el magát. E közhajnak végre megfelelően Tala bér János, kinek neve elég biztosíték mind a lap jeles kiállítására, mind arra nézve, hogy a közönség anyagi tekintetben is szolid vállalatra számíthasson. Az 1872-ki januárban megindítandó lap ezime lesz: „Családok Lapja“ s hozni fog:

1) népszerű tudományos cikkekkel, melyeknek ezéjja lesz a családok világismereteit bővíteni.

2) Szolgálni fog a legégszűsebb társadalmi irányeszmekkel.

3) Szem előtt tartván a családok anyagi gyarapodását, keretébe vonanja a földművelést és ipart illető gyakorlati értekezéseket, nem hagyván figyelmen kívül az egészségügyet sem.

4) Egyik legmagasztosabb kötelességét ismereni a népnevelés és közvetlen tényezői (a tanítók) érdekeit az emberiség nemes szempontjából védeni s lehetőleg érvényre segíteni.

5) Tartalmazni fog szívképző s kedélyerítő olvasmányokat, egymint: költeményeket, elbeszéléseket, élet- és tájrajzokat, utleírásokat stb.

6) Figyelemmel fogja kísérni és megismertetni e kiválóbb bel- és külföldi irodalmi műveket, föntartván magának az ítéset jogát a népszerű elmetermékekre vonatkozólag.

7) Adni fog szemelvényeket a nagy világból, s végre

8) föltárandja a hazai újdonságokat.

Megjelenik havonként kétszer, és pedig minden hó közepén és végén, két-két negyedrétt ivén, esinos borítékkal ellátva, — szóval minden tekintetben díszes és izletes kiállításban, úgy, hogy bármely rangu és rendü család asztalának ékeül szolgálhatand. — Előfizetési ár: Egész évre 5 frt, félévre 2 frt. 50 kr. Az előfizetési pénzek január hó 1-ig ily cím alatt: A „Családok Lapja“ szerkesztőségének, Nagy Kanizsán Kereszt-utczában, bérmentesen beküldendők.

Folytatás a mellékleten.